

Pravda o Kodaňskom summite

Dec 11 2009

Po výročnom stretnutí členov Bilderbergského klubu, ktoré sa konalo v máji 2009, budovanie systému inštitúcií globálneho riadenia začalo naberať na obrátkach a pripomína scény amerických apokalyptických trhákov. Potom ako sa finančná špička nakoniec rozhodla v prospech

vleklej, etapovite sa rozvíjajúcej krízy, bojovníci globálneho manažmentu dostali príkazy na realizáciu dvoch hlavných dejových línií jednotného scenára: podpora mýtu o nebezpečnosti prasacej chrípky, aby sa nastolila kontrola nad národnými systémami zdravotníctva (so zmenou WHO na globálne ministerstvo zdravotníctva) a zvýšená hrozba eskalácie globálneho oteplenia, aby sa umožnila medzinárodná kontrola nad prírodnými zdrojmi a zavedenie jednotnej svetovej „zelenej“ dane (s vytvorením nového orgánu nadnárodnej kontroly – medzinárodného ministerstva ekológie).

Jedným z najdôležitejších cieľov obidvoch operácií je zastrasovanie obyvateľstva, ktoré umožňujú zaviesť osobitné právomoci medzinárodných organizácií, čo napríklad vyhlásil predseda Rady guvernérov British Petroleum Peter Suterlan, ktorý otvorene priznal, že chce využiť podnecovanie strachu pred globálnym otepľovaním na zvýšenie daní a kontroly životného štýlu ľudí.

Realizácia prvej etapy Bilderbergského scenára je súčasnosti v plnom prúde. Po tom, ako 11. júla WHO v rámci plnenia naliehavých objednávok vyhlásila 6. (pandemickú) fázu chrípky H1N1, globálne médiá spustili ozajstnú hystériu, predpovedajúc hromadné ochorenie, počínajúc novembrom a pripravujúc verejnosť na nutnosť povinnej vakcinácie počas pandémie (ešte v roku 2005 v stanovách WHO bol vnesený bod, podľa ktorého táto organizácia v čase pandémie neposkytuje odporúčania, ale priame nariadenia alebo príkazy. Pokiaľ ide o vakcíny, má byť vyrobených 4,6 miliárd dávok).

Operácia dosiahla vrchol koncom septembra, keď Barack Obama podpísal nariadenie o zavedení v USA, kde epidémia vyvolala ozajstnú paniku, mimoriadneho karanténneho stavu v súvislosti s pandemiou, ktorý v prípade nutnosti umožňuje násilnú vakcináciu obyvateľstva.

V podmienkach vyprovokovanej paniky sa začala hromadná imunizácia Američanov a Západoeurópanov, čo odhalilo objednaný charakter pandémie, využívanej ako prostriedok obohacovania sa farmaceutických spoločností a ako nástroj militarizácie zdravotníckeho systému s cieľom odstránenia „prebytočného“ obyvateľstva (čo predstavujú vakcíny proti prasacej chrípke je už dobre známe) a ako „inovačný“ mechanizmus riadenia politických procesov, ktorý zvlášť efektívne používa ukrajinská vláda. V týchto podmienkach WHO dosiahla dodatočné právomoci a výrazne posilnila svoje postavenie.

Teraz sa stávame svedkami inscenovania ďalšieho dejstva politickej hry pod názvom Kodanská konferencia na odvrátenie globálneho otepľovania a klimatických zmien. Konferencia sa koná v Kodani 7. až 18. decembra 2009 a je venovaná vypracovaniu nového dokumentu na obmedzenie emisií, ktorý nahradí Kjótsky protokol, ktorého termín uplynie v roku 2012. Pribudne sem 30-tisíc ľudí, vrátane 60 hláv štátov a vlád.

Ešte predtým Európska únia, ktorá je jedným z hlavných organizátorov summitu dostala nového prezidenta, o ktorom médiá neskrývali, že je „človekom“ Bilderbergského klubu. Mnohé oficiálne noviny oznámili, že 15. novembra (niekoľko dní pred zvolením) Herman Van Rompuy sa stretol s vedením tohto klubu na predmestí Bruselu Val Duchesse. Vystúpil tu s prejavom, v ktorom napríklad podčiarkol nevyhnutnosť premyslieť realizáciu štrukturálneho financovania EÚ a ako jedno z možných opatrení navrhol zavedenie jednotnej „zelenej“ dane, ktorá prichádza priamo do Bruselu. Otvorené osvetlenie tejto udalosti médiami, ktoré obvykle taja všetko, čo sa týka činnosti tieňových štruktúr, mnohí hodnotia ako bezprostredný signál členov Bilderbergského klubu o tom, že sú ozajstnými pánmi Európy a nepovažujú ďalej za nutné to skrývať.

Takáto otvorenosť popudila jednotlivých poslancov Európarlamentu tak, že jeden z nich, Talian Mario Borghezio vyhlásil: „Všetci traja kandidáti (na post prezidenta EÚ) sa často zúčastňujú na zasadnutiach Bilderbergu a Trojstrannej komisie. Myslím si, že musíme uplatňovať princíp transparentnosti – musíme jasne stanoviť, či sú kandidátmi politických síl svojich vlastných krajín, alebo sú iba kandidáti týchto tajných skupín, ktorí sa schádzajú za zatvorenými dverami, aby prediskutovali otázky, týkajúce sa ľudstva“.

Ďalšieho poslanca, Angličana Nigela Faragea, kritizujúceho menovanie Rompuya, ktorý je podľa jeho slov „iba bábkou v Barossových rukách“, dôrazne napomenuli. Angličan sa odvážil vyhlásiť, že EÚ je totalitná diktatúra, ktorú riadi nikým nezvolená byrokracia. Dotknúc sa Lisabonskej zmluvy N. Farage poslancom vmietol do tváre: „Potrebovali ste osem a pol roka zastrašovania, lži a neúcty k demokratickému referendu, aby ste pretlačili túto zmluvu!“

Okamžite po svojom zvolení na post prezidenta EÚ Van Rompuy, ktorý bol európskej verejnosti predstavený ako veľký „majster kompromisov“, sa poponáhlal ubezpečiť svojich pánov, že správne chápe úlohy, ktoré pred ním stoja. Na vystúpení na tlačovej konferencii Herman Van Rompuy vyhlásil, že rok 2009 sa stal „prvým rokom globálneho riadenia (máme na mysli objavenie sa Veľkej dvadsiatky) a konferencia o klíme v Kodani je ďalšia etapa na ceste ku globálnemu riadeniu našej planéty“.

Potrebné opatrenia týkajúce sa personálneho zabezpečenia uskutočnila aj dánska vláda, ktorá delegovala na post predsedu konferencie o klíme prorektora Kodanskej univerzity a člena Trojčlennej komisie Lykke Friisovú, ktorá v tejto funkcii vystriedala Connie Hedegaarovú, členku Bilderbergského klubu. Hedegaarová postúpila funkčne vyššie na post hlavného komisára EÚ v oblasti klímy. Funkcia bola vytvorená v októbri 2009, špeciálne na kontrolu emisií oxidu uhličitého. Hedegaarová je členom viacerých rád a organizácií, vrátane Združenia dánskej asociácie Severoatlantickej aliancie, vedenej poradcom RAND Corporation Robertom Guntherom, úzko spolupracujúceho s NATO.

Aké konkrétne ciele majú organizátori ďalšej politickej inscenácie v Kodani? V tejto súvislosti sa jasne vyjadril lord Moncton, bývalý poradca M. Thatcherovej v oblasti vedy, ktorý je oboznámený s obsahom pripravovanej zmluvy: „Čítam tento dokument a hovorí sa v ňom doslovne o tom, že bude vytvorená svetová vláda. Slovo „vláda“ je fakticky prvým z troch cieľov nového združenia. Druhým cieľom je presmerovanie bohatstva západných krajín do krajín tretieho sveta, aby sa splatil, ako sa placho hovorí, tzv. klimatický dlh – pretože my spaľujeme oxid uhličitý a oni nie, My meníme klímu, a oni nie. A tretí cieľ uvedeného združenia je administratívny nátlak“ Lord Moncton súčasne zdôraznil, že novú zmluvu podporia všetci: „väčšina krajín tretieho sveta ju podpíše, lebo si myslia, že na to dostanú

peniaze“ a americký prezident to urobí, bez vyžadovania ratifikácie zmluvy dvomi tretinami Senátu USA (čo vyžaduje americká ústava) a nebude sa snažiť dosiahnuť schválenie Kongresu.

„Svetová vláda“, ktorá má mať právomoci na priame zásahy do ekonomiky a ekológie jednotlivých krajín a administratívny nátlak – to všetko je iba mechanizmus na zabezpečenie „prevodu aktív“, pod rúškom ktorého prebieha takáto „prestavba“ nezápadných krajín, ktorá pomocou „progresívnych“ technológií umožňuje zabezpečiť úplnú kontrolu zdrojov, v rámci Západom povolenej spotreby a zabezpečujúcej realizáciu plánovaného zníženia obyvateľstva planéty.

Ako vieme, práve vďaka myšlienke globálneho otepľovania, zavedenej do vedeckého obehu, ktoré vzniklo vraj vplyvom antropogénnych príčin, bolo možné prijatie Rámcovej zmluvy OSN o zmene klímy v roku 1992 a doplnenie, v ktorom bol v roku 1997 prijatý Kjótsky protokol. Tento protokol zaväzuje rozvinuté a vyspelé štáty, ako aj štáty s prechodnou ekonomikou znížiť alebo stabilizovať emisie skleníkových plynov (GHG) v období rokov 2008-2012. Pritom Spojené štáty, ktoré majú najvyšší podiel emisií, protokol neratifikovali a hlavné záväzky na seba zobrala EÚ (kam teraz patria aj štáty východnej Európy a Pobaltska), ktorá musí znížiť emisie o 8%, Japonsko a Kanada, znižujúce emisie o 6%. Rusko a Ukrajina musia zachovať emisie na úrovni roku 1990 a rozvíjajúce sa krajiny (vrátane Číny a Indie) záväzky na seba nezobrali.

Výsledkom realizácie Kjótskej dohody bolo riešenie ekologických problémov a to, že sa na medzinárodnom trhu objavil virtuálny tovar – kvóty na emisie skleníkových plynov – obchod, ktorý nadobudol čisto špekulatívny charakter a umožnil svetovému finančnému kapitálu dostať do svojich rúk najdôležitejší mechanizmus riadenia životne dôležitého energetického odvetvia hospodárstva rozvíjajúcich sa krajín.

Keďže v dôsledku „dokonalosti“ priemyslu vyspelých krajín nemôžu realizovať jej modernizáciu a znižovať škodlivé emisie, našiel sa iný spôsob ako splniť záväzky: vyspelá krajina pomocou svojho kapitálu vyrába zníženie emisií skleníkových plynov v rozvíjajúcich sa krajinách a potom prevádza znížené na cudzom území tony skleníkových plynov na rovnováhu vlastnej krajiny. Takto krajina- ziskavateľ dostáva nový produkt na export – Jednotku zníženia emisií (JZE) a darcovská krajina dostáva možnosť financovať rôzne modernizačné projekty na cudzom území, neznižujúc pritom emisie na svojom území. Do zápasu za obohatenie sa o „zelené“ kvóty sa zapojilo veľa hráčov - majitelia projektov, investori-nákupcovia JZE, spoločnosti, nezávislé medzinárodné auditorské spoločnosti, sprostredkovateľské organizácie, brokeri, atď.

Medzinárodný „ekologický“ trh sa takto široko rozrástol. Ak spočiatku na ňom boli iba traja veľkí zákazníci – Svetová banka, holandská a japonská vláda, v súčasnosti tento počet prudko stúpol a tento strmý rast uhl'ovodíkových búr ziedol k tomu, že podiel profesionálnych špekulantov na nich, podľa niektorých hodnotení predstavuje 20 až 40%.

Keď Rusko na seba prevzalo isté záväzky, ocitlo sa vo veľmi zraniteľnom postavení, fakticky v ohrození. Krajina sa vyznačuje veľkými zásobami „voľných“ skleníkových plynov, ale tieto zásoby sú podmienené tým, že pri stanovení ročného limitu antropogénnych emisií sa za východiskový termín bral rok 1990, keď ruský priemysel prežíval najťažšiu krízu a všetky ďalšie emisie sa znižovali nie zásluhou modernizácie, ale deindustrializácie a rozkladu ekonomiky a v súčasnosti dosiahli mínus 30%.

„Svetové spoločenstvo“ plánuje zaviesť nové normy pre emisie, obmedzujúce rozvoj priemyslu. Tie by mali priniesť západné ekologické normy, vyžadujúce si veľmi drahé projekty, ktoré sa neuhrádzajú predajom „zelených“ kvót. Berúc do úvahy fakt, že v podmienkach ruského podnebia sa zabezpečenie životaschopného ekonomického rozvoja sa vyžadujú zvýšené energetické náklady, možno urobiť záver, že Rusko bude mať zahatanú cestu nielen k rozvoju, ale aj k obnove svojho priemyselného potenciálu, ktorého demontáž napreduje rýchlym tempom a ktorá nezaostáva za tempom znižovania obyvateľstva.

Skupina vyspelých krajín pripravila na Kodanský summit úplne nový dokument, ktorý vychádza z toho, že pred dvadsiatimi rokmi prijaté rozdelenie štátov na vyspelé a rozvojové, nezodpovedá dnešným reáliám, musí zaviazat' znížiť emisie už všetky štáty a rozpracovať nové opatrenia finančnej a technologickej „pomoci“ chudobným. Zároveň sa plánuje, že dohoda bude mať nielen politicky ale aj právne zaväzujúci charakter, pri ktorom štáty budú musieť prijímať adekvátne vnútorné zákony o nových obmedzeniach emisií. Avšak nejednotný názor na rokovaniach medzi zúčastnenými štátmi viedol k tomu, že bolo prijaté rozhodnutie obmedziť sa zatiaľ iba na vypracovanie politického dokumentu a presné čísla pre obmedzenie emisií dohodnúť neskôr.

Efektívnejšie ako právne mechanizmy sa však ukázali sľuby finančnej pomoci a veľkých investičných injekcií. Tesne pred začiatkom summitu hneď za západnými krajinami, úlohu znížiť emisie do roku 2020 zobrali na seba predstavitelia popredných ekonomík rozvojových krajín. Hneď za EÚ, ktorá sľúbila znížiť skleníkové emisie o 20% v porovnaní s úrovňou v roku 1990 a Spojené štáty, ktoré ohlásili zníženie o 17% v porovnaní s úrovňou roku 2005. Svoj zámer dosiahnuť zníženie emisií ohlásili aj India (o 20-25%), Južná Kórea (o 30%) a Čína (o 40-45%).

Nezaostáva ani Rusko. Ako oznámili ruskí zástupcovia WWF, Greenpeace a Ekoochrany, Rusko musí na rokovaniach hrať úlohu lídra. Môžeme a musíme ďalej udržiavať úroveň emisií skleníkových plynov na stabilnej úrovni – na úrovni mínus 30% od roku 1990. A neskôr začať reálne znižovať emisie. Na novembrovom summite Rusko – Európska únia, ruský prezident oznámil, že krajina sa bude snažiť do roku 2020 znížiť emisie o 25% a nie na 15%, ako sa plánovalo v lete, keď Medvedev oznámil, že v roku 2050 Rusko je pripravené znížiť emisie nie menej ako o 50% v porovnaní s rokom 1990.

Takýto jednotný hlas popredných účastníkov summitu má zakryť reálne rozpory a serióznosť problémov v súvislosti s „ekologickou“ prestavbou a má napomáhať všeobecnému presvedčeniu o „katastrofickom“ charaktere globálneho otepľovania. Napríklad nedávno, britský princ Charles, ktorý sa pripravuje vystúpiť so svojou prednáškou na konferencii, upozornil na to, že ľudstvo stojí nie viac ako 100 mesiacov pred okamihom, keď klimatické zmeny sa stanú nezvratné.

Globálny manažment robí všetko pre to, aby utajil reálny stav vecí. Ignoruje alebo blokuje informácie o vedeckých výskumoch a koncepciách, vychádzajúcich z alternatívnych hľadísk, ktoré buď dokazujú absenciu reálneho otepľovania (nedávne odhalenia, súvisiace s únikom dokumentov z centra klimatického výskumu na Univerzite vo východnom Anglicku, s názvom Klima-Gate), alebo odmietajú jeho katastrofický charakter a antropogénne príčiny. Za dvadsať rokov bola vytvorený silný priemysel „ekologickej“ osvetu, ktorá musí zabezpečiť prosperitu „zeleného“ biznisu, umožňujúceho svetovému finančnému kapitálu držať pod kontrolou prírodné zdroje Zeme. V svojich pokusoch udržať v hypnóze obyvateľstvo celej planéty, globálni špekulanti a politici, ktorí ich obsluhujú, sa dostávajú už za rámec

rozumného úsudku. Chtiac-nechtiac sa v tejto súvislosti vynára staré ruské príslovie: čert je strašný, keď ho nevidieť, keď je vidieť je smiešny“.

Oľga Četverikova

Zdroj: fondsk.ru

© Autorské práva na preklad tohto textu patria vydavateľstvu Sergeja Chelemendika Slovanský dom, ktoré prevádzkuje stránku chelemendik.sk

Aby ste sa vyhli konfliktu v súvislosti s autorskými právami, prosíme všetkých, ktorí preberajú tento text, nemazať toto varovanie na konci každého článku.

Prevzaté z: chelemendik.sk